

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Από: Κ. Βασιλάκη

Αθήνα 7-8-73.

Προς: Ε.Γ.

Λαορά: Εισήγηση στην Ε.Ε.

Εισαγωγική παρατήρηση:

Τό κείμενο τούτου σκοπό έχει να υποστηρίξει τή συζήτηση καί τή λήψη απόφασης στό Ε.Γ. Λέν αποτελεί σχέδιο εισήγηση προς τήν Ε.Ε.

Τό πρόβλημα

Αποτελεί κοινή πεντέλογη, ότι τό κίνημα συναντάει έσωτερικές -προς τό παρόν- δυσκολίες. Τό Ε.Γ. στη τελευταία εισήγησή του στην Ε.Ε. για τήν οργανωτική πολιτική μιλούσε για "κρίση προσανατολισμού" καί "άδυναμία περαιτέρω καί έλλειψη συγκεκριμένης πολιτικής αντίληψης καί καθοδήγησης". Στίς Η.Ε. διαπιστώνουν, ότι ή οργανώσει παρακωλύεται, ότι δέ γίνονται σοβαρές προσπάθειες για ν' ανταποκριθεί στις νέες αυξημένες ανάγκες. Πολλά μέλη διαρωπώνται, "άν πήμε δεξιά", έν "ή οργανώσει έχει άλλες προσανατολισμό καί χαρακτήρα". Οι διαπιστώσεις, συζητήσεις καί διειβολές αυτές έπικρατούν έκκταση τούδε καί τοσ ίδιου προβλήματος, πρόβληματος που καί έπαιξε στό Ε.Γ. Λέν έχουμε συλλάβει σέ όλη του τήν έκταση. Για νά καθορίσουμε τήν "οργανωτική πολιτική" πρέπει πρσν άπ' όλα νά ξεκαθαρίσουμε τό πρόβλημα τούτο. Η "οργανωτική πολιτική" δά είναι ή λύση, καί δά δόσουμε. Γιατί ή "οργανωτική πολιτική" δέν άπορά μόνο τίς διασυνδέσεις καί τή λειτουργία τών οργανών, όμας άποσπόμενα άντελήθηκα ή εισήγηση παρακόπουλου, αλλά τό πλέγμα έκείνο τών κατευθύνσεων δουλειάς, μέτρων καί ένεργειών, που σκοπό έχουν νά προωθήσουν τήν υλοποίηση τών πολιτικών στόμων τοσ ΠΑ.ΕΟ.Ε.

Οι πιθανές λύσεις

- 1) "Ας εξετάσουμε ως πρώτη υπόθεση άργασίας, ότι αίτια τών δυσκολιών μας είναι ή τύπος οργανώσεως που έχουμε σήμερα: Ρ.Ο. καί χωριστήκαν στην κεντρική οργανωση, άρα συγκέντρωση κάθε είδους πρόσωπα -έντονη παρουσία της νεολοίας- τήνη σχετισμοσ -άδυναμία περαι- βάσης στό κοινωνικό περίγυρο - κλειστές οργανώσεις όσον στελεχών που δέν είναι στελέχη. Τά σπινόμενα αυτά που άνίστερα έπιγραμματα- κά ως ένδειξτεσ κακοδοκιμονίας είναι σπινόμενα καί συναντιόονται

σέ μερικές Τ.Ο. κυρίως μεγάλων πόλεων. Δεν χαρακτηρίζουν το σύνολο της δογάνωσης. Το κύριο χαρακτηριστικό της δογάνωσης είναι η άπραξία, ή έλλειψη πολιτικού περιεχομένου δουλειάς. *Η άπραξία είναι εκείνη που προκαλεί το συνθησιασμένο φαινόμενο: οί μ.ε. να δημιουργούν σχετικά εύκολα νέες Τ.Ο., αλλά οι υπάλληλοι να άδρανοποιούνται βαθμιαία και στη συνέχεια να άπολειτοποιούν και στην άκαιρο να άπόχουν μόνο στα χαρτιά. *Έτσι όμως ότι ο σχεταρισμός και οί κλειστές δογάνώσεις άποτλούν πραγματικότητα. Ποιά είναι το συμπέρασμα από μια τέτοια διαπίστωση; Χρειάζόμαστε άλλου τύπου δογάνωση; Πρέπει ν ά άντεκαταστήσουμε τή σημερινή;

Δυσ είναι οί δυνατός άπιλογές πέρα από τή σημερινή. *Η δημιουργία ενός έπιλογικού μηχανισμού ή ή δημιουργία μιας στενής στελεχιακής δογάνωσης (τύπος Κ.Κ.).

*Αν εξετάσουμε τίς βιομηχανικές καπιταλιστικές κοινωνίες δυο και τίς χώρες της περιφέρειας, οά διαπιστώσουμε, ότι τά προοδευτικά κόμματα (σοσιαλιστικά ή κομμουνιστικά) έχουν άκολουθήσει εκεί τήν άπιλογή της μαζικής δογάνωσης. Ετίς βιομηχανικές καπιταλιστικές κοινωνίες προοδετο χαρακτηριστικό τών προοδευτικών κομμάτων είναι ότι στηρίζονται σε άνεπτυγμένες συνδικαλιστικές (π.χ. Γερμανία) και συνεταιριστικές (π.χ. Σκανδιναβία) δογάνώσεις. *Η αίτία της άπιλογής της μαζικής δογάνωσης είναι δοσμένη από τήν ίδια τήν κοινωνία. *Αέναντι στον κρατικό μηχανισμό, που βρέθηκε ται τόσο ο σοσιαλιστικός η στασηματισμός δυο και μια άλλη άντεταμένη άνακατανομή του είσοδήματος ένας έσοχός μηχανισμός κρίσης και άγώνα. Χρειζόνται μαζικές κινητοποιήσεις, άπεργίες, λαϊκή παρουσία σε έκταση και συνέπεια, ώστε νά ξεπεραστούν οί άντιδράσεις τών δογάνων της άρχουσας τάξης.

*Ακόμη και στην έποχή της τελικής έπεχειρίας μόνο μια άντεταμένη μαζική δογάνωση με άντίστοιχες δυνατότητες κρίσης άγγυάται τή τήρηση τών δυων του σιμβολισμού.

*Η ίδια κοινωνική λογική ίσχύει άντίστοιχα για τήν *Ελλάδα. Συμπερασματικά μπορούμε λοιπόν νά διαπιστώσουμε, ότι ή άπιλογή της κλειστής μαζικής δογάνωσης είναι έναγκαία άπιλογή. *Η στρεφή σε άλλο τύπο δογάνωσης (στελεχιακή ή έπιλογικός μηχανισμός) προϋποθέτει άλλους πολιτικούς στόχους. *Η στελεχιακή τό μετασηματισμό με τή βοήθεια ενός δογανωμένου δυναμικού πούνα. *Ο έπιλογικός μηχανισμός τήν άποδοχή του συστήματος και τήν έναλλαγή στη διαχείριση της άστικής

έξουσίας. Έπομένως παρευθάζει όπως τών σ. Νίκαινα καί Βανα-
γούλη στην τελευταία συνεδρίαση της Κ.Ε. καί καταδείκνυαν την όρ-
γάνωση είναι άποπροσανατολιστικές. θέμα μας δέ μπορεί νά είναι
ή διαίλυση ή όχι της όργάνωσης, αλλά πός θα μαζικτοποιήσουμε καί
πός θα σταθούμε τά σωστά σημεύματα στους μαζικούς χώρους.

- 2) Άς έξετάσουμε ως δεύτερη υπόθεση έργασίας, ότι αίτια τών δυσκο-
λιών μας είναι ή κακή λειτουργία της κατ'όρχην σωστά δομημένης
όργάνωσης. χαρακτηριστικά της κακής αυτής λειτουργίας είναι με-
ταξύ άλλων ή έλλειψη έπαφής μεταξύ κεντρικών όργάνων καί Κ.Ε.,
ή ύποτονική δραστηριότητα τών έπιτροπών, ή μή παρέμβαση στό συν-
δικαλιστικό χώρο, ή έλλειψη "επαγγελματικών στελεχών.

τό γερμανικό σοσιαλδημοκρατικό κόμμα έδώ καί πολλά χρόνια συναν-
τά μεγάλες δυσκολίες ως πρός τό περιεχόμενο δουλειάς τών Γ.Ο.
τά μέλη δέν ενδιαφέρονται καί δέσυχνάζουν στις όργανώσεις βάσης.
ε'αυτές συμμετέχει κυρίως ή νεολαία, καί άμειοβητες την πολιτική
της ήγεσίας του κόμματος. Στην ΕΡΩ δέν λείπουν βέβαια ούτε τά
χρηματικά μέσα ούτε τά επαγγελματικά στελέχη. Ο κομματικός μηχαν-
ισμός παρουσιάζει σέ σύγκριση μέ μας ελάχιστες άτέλειες στον
τρόπο λειτουργίας. Έκείνο πού λείπει είναι τό πολιτικό περιεχό-
μενο της έρώσης. Μιά καί ή ήγεσία του κόμματος άποδέχεται καί
θέλει νά συντηρήσει την ύπάρχουσα τάξη πραγμάτων έχει άραιωθεί
άπό της όργανώσεις βάσης, καί είναι θεωρητικά οί τοπικοί πυρήνες
κοινωνικής άμειοβήτησης, ό ενεργός πολιτικός ρόλος. Έχουν χάσει
τό ενδιαφέρον τους καί έχουν άμισχνοποιηθεί.

Άνάλογα φαινόμενα παρατηρούνται στό κομμουνιστικό κόμμα
Γαλλίας. καί τό Κ.Κ. της Γαλλίας είναι κόμμα, για τό οποίο δέν
μπορεί νά λεχθεί, ότι ο μηχανισμός του δέ λειτουργεί σωστά. Κι'
όμως ή συγή τών στελεχών είναι ένδημικό χαρακτηριστικό, τά παλιά
στελέχη συμμετέχουν -έσ'όσον καί συμμετέχουν- μόνο τυπικά στη
κομματική ζωή, τά μέλη άποφεύγουν τις συνεδριάσεις τών όργανώσεων
βάσης τό κόμμα διατηρείται περισσότερο σά μηχανισμός άπομονωμένος
άπό τό κοινωνικό του περίγυρο (έπηρεάζει μόνο τό 1/3 περίπου της
έργατικής τάξης). Οί αίτίες της κατάστασης αυτής -όπως άναφέρθη-
καν στη συζήτηση, καί άκολούθησε την τελευταία έκλογική όποτυχία
είναι ή εδταρχική όργάνωση του κόμματος, όπου τά πάντα προέρχον-
ται άπό τά πάνω, τό γεγονός ότι ή ήγεσία μεταχειρίζεται τά μέλη
σάν τρίτους, οί "οποιοί είναι ίποχρεωμένοι νά όλοποιούν τυφλά
τή πολιτική της, ότι δέν όπύρχει κομμικά ζωντανή συζήτηση στό

κόμμα, ότι και έδω, ή οργάνωση δέ διαμορφώνει πολιτική.

Τό συμπέρασμα από τά παραδείγματα αυτά είναι ξεκάθαρο. "Η τε-
λειοποιημένη λειτουργία εξασφαλίζει μεγαλύτερη αποτελεσματικό-
τητα άλλ'όχι και τή ζωντάνια του πολιτικού φορέα. (Τό γαλλικό
Κ.Κ. έχει μείνει έκλογικά στάσιμο για δεκαετίες). "Επομένως κι'
άν έπιθυμώ βελτιώσαμε τή λειτουργία μας τούτο δέν θά άρκοσε νά
σημειωγήσουμε ένα μαζικό φορέα μέ δυναμική παρέμβαση στον έλλη-
νικό πολιτικό χώρο.

3) Πολιτικοποίηση τής οργάνωσης

Αίτία των σημερινών οργανωτικών δυσκολιών μας είναι κατά σημαντι-
κό ποσοστό ή μη συμμετοχή των μελών στην διαμόρφωση τής πολιτικής
γραμμής, ή ανάπτυξη οργάνωσης που δέν άσχολεται και δέν έπιδεί
πολιτικές διαφορές, αλλά τείνει νά πάρει τό χαρακτήρα τεχνι-
κο-έκτελεστικού οργάνου για τήν υλοποίηση πολιτικών αποφάσεων
που δέν έπηρεάζει. Χαρακτηριστικό των δυσκολιών μας δέν είναι
τόσο οι κλειστές Τ.Ο., όσο ή άδυναμία μας κατά τή διάρκεια
τής άπεργίας του ΕΑΠ νά καθορίσουμε και νά προβάλλουμε μια ξεκά-
θαρη γραμμή, ή άδυναμία μας νά πάρουμε θέση πάνω στο ένιαίο μισ-
θολόγιο, ή προβολή και άποστήριξη του αίτήματος ότι πρέπει νά
καταργηθούν οι εισαγωγικές έξετάσεις στά ΛΕΙ.

Τά φαινόμενα αυτά είναι άπορροια τής έλλειψης μεσοκοόδεσμου
πολιτικού προγραμματισμού, μέτς σχεδιασμένης συνέχειας μέτρων για
μακρότερο χρονικό διάστημα μέ κύριο στόχο τήν κατάληψη τής κυβέρνη-
σης και τής ήγεσίας και δευτερευόντα στόχο τό δυνάμωμα τής θέσης
του κινήματος στην έλληνική κοινωνία. "Η έλλειψη προγραμματισμού
είναι άποκόλουθο τής πολιτικής "έντασης" ή "πολέμου θέσεν" αντί
πολιτικής "έπίθεσης" που άκολουθεϊ τό κίνημα μετά τίς έκλογές.

Είναι άνάγκη πριν άπ'όλα νά διαπιστώσουμε ότι τό θέμα τής μη
συμμετοχής άποτελεί για τά μέλη μας πρόβλημα. "Όλες οι έμπειρικές πα-
ρατηρήσεις τό επιβεβαιώνουν. Έπί συζητήσεις μέ μέλη Τ.Ο., Ν.Ε.
και άκόμη των κεντρικών γραφείων τό κύριο παράπονο άφορά τή μη συμ-
μετοχή στην διαδικασία πολιτικής βούλησης του κινήματος. "Αποτελεί
τή βάση παρατηρήσεων, ότι είμαστε μόνο άπισσοκολλητές, ότι μόνο στην
διάρκεια των εκλογών είχαμε κάτι νά κάνουμε, ότι οι Τ.Ο. δέν έχουν
άντικείμενο δουλειάς και κατατρούχονται σε προσωπικές διαφορές και
χωρίς άντικείμενο ιδεολογικές διαμάχες. Είναι ή αίτία μέτς διαδεδο-

μένως δημοκρατίες προς τὰ ἀνώτερα ὄργανα, καὶ πάντα κατεβάξουν τὴ γραμμὴ, ἀλλὰ δὲν ἔρχονται ν' ἀνεβῶσιν τὴ ἀπόψεις μας, τῆς ἀποδομίας τῶν Η.Ε. νὰ ἐξηγήσουν ἀποφάσεις καὶ νὰ περάσουν τὴ γραμμὴ, γιατί βρέσκονται ἀντιμέτωπες μὲ τὴν ἀμφισβήτηση καὶ τὴν ἀγνοία στὴν ἀκλήρουδρηση βίση τοῦ κλήματος τοῦ παρατηρητῆ, καὶ ἀναπτύσσεται στὰ μέλη ἐπειδὴ πιστεύουν, ὅτι κακὰ ἐπισηορτίζονται νὰ ἐπιλύσουν ἐπιπλοές καὶ ὅα ἀπορεθόνταν ἂν εἶχαν ρωτηθεῖ ἑγχαίρα.

Ἔλεος ἡ διαβεβουμένη ἀπαθὴ ὅτι οἱ βασικὲς ἀποφάσεις καὶ ὡς προς τὸ περιεχόμενον τῆς πολιτικῆς τοῦ κινήματος καὶ ὡς προς τὴ λειτουργία τῆς ὀργάνωσης παίρνονται ἐκτός τῶν καταστατικῶν ὀργάνων σὲ συζητήσεις μελῶν τῆς Κ.Ε., τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐκπροσώπησης καὶ κατὰ καιροὺς εἰδικῶν πηγάζει ἐπίσης ἀπὸ τὴν αἴσθηση πολλῶν μελῶν ὅτι ἡ συμβολὴ τους στὴ διαμόρφωση τῆς πολιτικῆς τοῦ κινήματος εἶναι χωρὶς βαρύνουσα σημασία.

Γιὰ νὰ ἡμερσαστεῖ αὐτὸ τὸ κλῆμα χρειάζεται συζήτηση καὶ διασαφή στὸ κίνημα, ὅστε νὰ μέλη νὰ συνειδητοποιήσῃ τὴ διαμόρφωση τῆς πολιτικῆς γραμμῆς καὶ νὰ εἶναι διαφανῆς ἡ λειτουργία τῆς ὀργάνωσης. Ἡ συζήτηση καὶ διασαφή δὲν εἶναι βέβαια χωρὶς προβλήματα. Ὑπόχρη σιερὰ ἀπὸ πολιτικὲς ἀποφάσεις, καὶ πρέπει νὰ παύσωνται χωρὶς χρονοντριβὴ ἀπὸ τὰ καθοδηγητικὰ ὄργανα, ὅπως οἱ ἀπαντήσεις σὲ κυβερνητικὲς πρωτοβουλίες, οἱ ἀντιδράσεις σὲ διεθνεῖς γεγονότα. εἶναι φανερό, ὅτι ἀπορηθὲν συζήτηση στὴς περιπτώσεις αὐτὲς δὲν εἶναι ἐπιμετὴ καὶ ὅα εἶχε σὴν ἀποτελέσσει τὸ κίνημα νὰ εἶναι πρυγγὸ ἀπέναντι στὴς ἐξελίξεις. Ὑπόχρη ἑπίσης θέματα, τὰ ὅποια ὅσοιλα μπόρουν νὰ ἀποτελέσουν ἀντικεῖ κλασιὰς συζήτησης εἴτε γιατί προϋποθέτουν λεπτομερῆ προετοιμασία ἢ εἰδικὲς γνώσεις (π.χ. ἡ βίση μας στὰ θέματα τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας) εἴτε γιατί εἶναι ἄσποπο τὸ κίνημα νὰ φανερώσει πρόωρα τὴ ταπτική του (π.χ. συνεργασία μὲ ἄλλα κόμματα σὲ περίπτωση καὶ ἡ δεξιά δὲν συγκεντρῶσει τὴ πλειοψηφία). Ὑπόχρη ὅμως τέλος καὶ πολλὰ προβλήματα, ὅπου ἡ συζήτηση εἶναι δυνατὴ καὶ ἐπιβεβλημένη. Τὰ προβλήματα αὐτὰ εἶναι τόσο πολιτικὰ μὲ τὴ στενὴ ἔννοια ὅσο καὶ προγραμματικὸ-δομικὰ. Στὴν πρώτη κατηγορία ἐντάσσεται π.χ. ἡ σχέση μας μὲ τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ ἡ συστηματικὴ ἀντιπαράθεση τῶν θέσεών μας στὴς θέσεις του, ἡ σχέση μας μὲ τὸν πολιτικὸ χῶρο τοῦ φιλελευθερισμοῦ - τοῦ τεχνοκρατισμοῦ καὶ τῆς σοσιαλδημοκρατίας καὶ ἡ λεπτομερῆς ἀντίκρουση τῆς ἐπιχειρηματολογίας τῆς ΕΔΗΚ, Κ.Κ. ἑο. κ.λ.π., ἡ θέση μας ἀπέναντι στὰ μεσογειακὰ καὶ βαλκανικὰ κρέτη καὶ οἱ συγκεκριμένους δυνατοῖτες

μιας οριζόντιας εξωτερικής πολιτικής. Στη δεύτερη κατηγορία εντάσσονται θέματα όπως το σύστημα της παιδείας, ή δημιουργία του 'εθνικού' οργανισμού 'Υγείας και ή βαθμιαία συγχώνευση των τραπεζών, ή περιφερειακή οργάνωση, ή πολιτική τιμών και εισοδημάτων κ.λ.π.

Τό ΕΛ.ΣΟ.Κ. δέν είναι συζητητική λέσχη. Τά προβλήματα πρέπει νά συζητηθούν και νά λύωνται σέ συνάρτηση μ'ένα πρόγραμμα πολιτικών ενεργειών, πουθά έχει σέ σκοπό νά δυναμώσει ή θέση του κινήματος στήν ελληνική κοινωνία και νά τό οδηγήσει στήν κυβέρνηση και στήν εξουσία. 'Η συζήτηση καί διαμάχη μέσα στήν διαρκήωση πρέπει νά είναι ερευνητικές της πολιτικής πορείας του κινήματος και νά στεριώνει ήμια-ήμια τή θέση του. Τούτο όμως σημαίνει, ότι χρειάζεται ένα μεσοπρόθεσμο πλάνο πολιτικής δράσης, μέ τό οποίο θά συνδέεται ήμια ή ένδοκομματική συζήτηση. Καί θά άντιλεί θέματα από τό πλάνο και θά προωθεί τήν υλοποίησή του. Τό μεσοπρόθεσμο πολιτικό πλάνο θά καθορίζει ποιές ενέργειες πρέπει νά γίνουν από τό κίνημα, που, πός και πότε για νά αλλάσουμε τούς μηχανισμούς εξουσίας (της Δεξιάς και νά περιορίσουμε στό δυνατόν ελάχιστο τήν άπήχηση τών πολιτικών σορών της άδτικής τάξης.

Πολιτικό πλάνο δράσης σήμερα δέν υπάρχει. Μετά τις έπιλογές συνεχίζουμε νά πορευόμαστε στους ίδιους δρόμους, που έχουμε χωρέσει πριν από τις έπιλογές, μαζικοποίηση (δημοψήφια) και έκένταση στους μαζικούς χώρους (έπίσης δημοψήφια). Δέν έγινε προσπάθεια νά καθορίσουμε π.χ. ποιους πολιτικούς χώρους θά επιδιώξουμε νά εντάξουμε στό κίνημα και μέ ποιά τρόπο θά τό πετύχουμε (περιμένουμε τή συνολολογική εσορά) ή τί 'επιπτώσεις θά μπορούσαν νά γίνουν σέ επίπεδο μαζικών χώρων για νά εξουσιάζουμε ένα χώρο και νά τό χρησιμοποιήσουμε για μοχλό της πολιτικής μας (περιμένουμε που θά μή πείσει τό λαχέρο μή νίκης, όπως στό ΔΕΑ) ή τέλος που είναι εύλαστη ή Δεξιά (άπολιτικές περιοχές; άγροτικές; ποιές άγροτικές;) για νά εντυπωσιοποιήσουμε συνειδητά τή προπαγάνδα μας. Δέν έγιναν καν προσπάθειες προγραμματισμού στό εσωτερικό οργανωτικό επίπεδο. Δέν άσχοληθήκαμε π.χ. συστηματικά μέ ποιά θέματα πρέπει νά άσχοληθεί ή Κ.Ε., ποιά έδαφολογικά θέματα πρέπει ν'άσχολήσουν τήν οργάνωση, τί προετοιμασία χρειάζεται για τις νημεροδικές συνελεύσεις (μετά τό καταστατικό πρέπει νά γίνουν μέχρι τέλος του χρόνου), ποιές προτεραιότητες δίνουμε στήν οργανωτική προσπάθεια κ.λ.π. Τις συνειδητώσεις τις άσχομα λέγο άς πολύ στήν τύχη τους. Παρενθετικά άς σημειώσω, μέ άφοική παρατηρήσεις στήν τελευταία Κ.Ε., ότι

ο σημερινός τρόπος αντιμετώπισης θα έχει σαν αποτέλεσμα να "συρδούμε άδικα από το νεύρο από διαταγή να αντιμετωπίσουμε το θέμα του συνέδριου.

* Η έλλειψη πολιτικού πλάνου δράσης συμπίπτει με μια πολιτική γραμμή που όλο και πιο φανερά καθορίζει -πιστευω λαθεμένα- την πορεία των εργατικών κινήσεων. Είναι πολιτική άναμονης ή άβιαχτων από κατακτημένες θέσεις. Περιμένουμε τα λάθη του Καραμανλή για να κερδίσουμε σημεία γιατί μια από τα λάθη αυτά είναι βέβαια (άδιέξοδα) και η κυβερνητική παράταξη υπόκειται σε φυσιολογική εσοπή είναι βέβαιο ότι θα "αφήσουμε τη δύναμή μας. * Η μάχη με τη δεξιά είναι μάχη εσοπής της κυβέρνησης. (Επιδιωκτέο είναι να καταδειχθεί, ότι οι διαχειρίζονται καλά την εξουσία και ότι τα πρόσωπα που την αποτελούν είναι άκέραια (σκάμματα).) * Επιθετικές ενέργειες δεν προβλέπονται (ως γιατί οι ενέργειες αυτές θα κερδοφόρα να έχουν οι τών προτέρων βέβαια έκβαση γιατί θα δημιουργήσουν δυσάρεστες, γιατί θα προβληματίσουν συμπληρωτικούς φηροσώρους. * Η πολιτική αυτή θέλει πιστεύω το κίνημα, να μας οδηγήσει σε στασιμότητα. Πρώτα απ' όλα η δεξιά ακολουθεί φανερά επιθετική πολιτική. Κι' αν ο συσχετισμός των πολιτικών δυνάμεων φανερατικά εξελίσσεται σε βάρος της (μείωση εκλογικής της δύναμης) όπως πέτυχε με τη διεύθυνση, την κατασταλτική πολιτική στα θέματα δημοσίας τάξης, την οργανωμένη παρουσία της στους καζικούς χώρους, την έντονη ιδεολογικοπολιτική προπαγάνδα να περιορίζει όλο και περισσότερο τις διαδικασίες εκείνες από τις οποίες αποκατασκευάζονται οι όπλα της και ερχόνταν προς το κίνημα. Τις διαδικασίες αυτές πρέπει να κρατήσουμε άνοιχτές. Τοπο μπορεί να είναι μόνο το αποτέλεσμα συνεχούς και άσπαστης "αμειωβήτωσης σε όλους τους τομείς και ιδιαίτερα σε θεσμικό επίπεδο. * Η τακτική μας στα θέματα εξωτερικής πολιτικής και ιδιαίτερα της ΕΟΚ αποτελεί καλό παράδειγμα για το τι πρέπει να γίνει. Με το να προβάλλει ο πρόεδρος συνεχώς την άλλη λύση καταστροφής, και τοπο έχει (ιδιαίτερα σημασία, να προβληματίσουμε τον κερκιδουπό γύρω από την πολιτική του κινήματος. Κι' αν περικοί μεταξύ μας πολλές φορές λένε, ότι αν γινόταν δημοψήφισμα στο θέμα της ΕΟΚ θα το χάνουμε -έννοώντας προφανώς ότι δεν πρέπει να πολυεπιμένουμε- παραβλέπουν, ότι πετύχαμε σχεδόν όλος ο πληθυσμός να "απασχολείται σοβαρά με τη θέση μας. (Γιατί θα μπορούσε να καταφέρουμε ή τουλάχιστον να προσπαθήσουμε το ίδιο σε άλλα βασικά θέματα π.χ. εργατικά - συνδικαλισμός, αγροτικό πρόβλημα, οικονομία γενικά. Γιατί δεν έχουμε ξεκινήσει μερικές έπιτρατείες που να έχουν

προετοιμαστούν από τώρα. Γιατί όταν αύριο δώσουμε τη μάχη για να κερδίσουμε ή να διατηρήσουμε κυβέρνηση και εξουσία θα χρειάζεται να κινητοποιούμε ταχύτατα και αποτελεσματικά όσα πνευματικά κλίμακα τερπνότερα λαϊκές δυνάμεις. Τέτοιες κινητοποιήσεις δε θα μπορούν να βασίζονται παρά σε πρόσωπα βαθειά πεπεισμένα για τη πορεία μας και με ξεκάθαρη αντίληψη για τη πολιτική μας.

Τό προσήνω   έπιχειρήματα ξεκινά και από μία δεύτερη προϋπόθεση, ότι δε θα χρειαστεί να αποκαλύψουμε τα χασιτιά μας στο άμεσο μέλλον. * Η αριζιά δεν πρόκειται άπως να μας χαριστεφ. Τέ κάθε κρίσιμη φάση θ' αντιλήσει έπιχειρήματα από τις θέσεις μας, θα προσπαθήσει να έπιμεταλλευτεί άποψεις, θα συσφάσει κατάλληλα τά δσα λέχτηκαν από τη 3η Σεπτεμβρη και μετά. Ποδ βασίζουμε την έλπίδα, ότι είν πρόκειται να αξίσει τό θέμα των ένδικοποιήσεων, της οίκονομικης πολιτικης, των ταμείων, των συνεταιριστικων καλλισογειων κ.λ.κ.; Τό έπιχειρήματα "δημοκρατες ή μαρξιστες" από ποδ τό αντίλησε αν όχι από τις οικες μας θέσεις; "Απέναντι στη   πολιτική της της "άποκλεισής" μας χρειάζεται να δρακίσομε τό κίνημα συζητώντας άνοιχτά μερικά κρίσιμα θέματα προτου τά θέσει ή δεξιά, ώστε να συνηθίσουμε τό κοινό στις θέσεις μας, να τις κάνουμε κατανοητές και να τους πάρουμε τον άέρα του παραδόχου και μη θεικτου. Καί έδω αντί για στάση στρουθοκαμήλου χρειάζεται έπιθετική στάση.)

Τέλος, ή κρίση ότι στην κατάλληλη στιγμή είναι δυνατόν να παίρνονται άμέως οι σωστές άποψεις χωρίς προηγούμενη διεργασία είναι έμπειραγματική. * Όσο περαιωότερο ή γνώμη του ΠΑ.ΕΟ.Κ. θα έχει άποφασιστική σημασία τόσο περαιωότερο θα ένταθούν οι πιέσεις των ένδικοπερομένων με άποτέλεσμα να δδηγούμαστε σε μονόλευρες ή βεβιασμένες ή πάντως όχι ολοκληρωτικά σταδισμένες ή μελετημένες άποψεις. Τό προόδεγμα της άπεργίας του ΕΑΠ πρέπει να γίνει μήθημα σε όσους πιστεύουν ότι όποιοδήποτε θέμα μπορεί να λυθεί χωρίς προηγούμενη διαμάχη έκτυποληπτικά και άμέως. * Εάν περιμένουμε να λάσομε όλα τά θέματα όταν είσαστε κυβέρνηση θα καταποντισοούμε στην ένταποφασιστικότητα και άπραξία.)

Τό κίνημα ύπάρχει με ά σχολή σκέψης, που ξεκινά από τό δημοκρατικό συγκεντρωσιμό,   Διος των έμπνευσει αθάλοστο, και πιστεύει έπίσης ότι πλατείά συζήτηση είν είναι άναγκαία. * Η παροδήγηση πρέπει να καταβάσει στη βάση τις διαμορφωμένες θέσεις, γιατί όλλοιως θα τρωθεί ο καθένας τό δρόμο του και θα γίνουμε σκορποζωρι. * Ανα-

Είμαι στο
θεωρο
ροξή τη
μεγία
εξω αα
ροξία
εναφο
τουτεριω
της ερ
γίανων
Είμαι
στη

πρόσβαση στην παιδευτική σημασία της διαμάχης και θα επέσημάνω μόνο
έτσι ότι συζήτηση δε σημαίνει, ότι δεν υπάρχει κλειστό συζήτηση.
'Η ανάλυση που έγινε και γίνεται σχετικά με τα κοινοβουλευτικά κόμ-
ματα της αυτικής Ευρώπης δείχνει, ότι η συμμετοχή σε κοινοβουλευ-
τικές διαδικασίες με ταυτόχρονη διατήρηση μιας στρατηγικής κοινο-
τικής θεωρίας σχεδιασμένης για παράνομη δουλειά και βίαια διεκδίκηση
της εξουσίας οδηγεί σε οργανωτικά και πολιτικά αδιέξοδα και σε στα-
σιμότητα. Τα μέλη συλλορούμεν προς κάθε κατεύθυνση.

Το πρόβλημα επιδιώκεται πολλές φορές συζήτηση αλλά άσηραμένα,
χωρίς παράθεση στοιχείων και χωρίς συγκεκριμένη ανάλυση γύρω από
θέματα που αποκαλούνται (θεολογικοπολιτικά (π.χ. ο πόλεμος των μικρο-
μεσαίων στρωμάτων στο σοσιαλιστικό μετασχηματισμό)). 'Η συζήτηση
αυτή τείνει όπως ακριβώς η πολιτική της άναμνησης σε απολιτικοποίηση
της δράσης. Το αποκαλούμενο θεολογικό θέμα όπως παρουσιάζεται
είναι τόσο ξεκομμένο από τη πραγματικότητα και τόσο ασθνεύει με
τά προσλήματα της δράσης ώστε η συζήτησή του ... παραμένει κτημα
όλιγων μνημένων. 'Επειδή δε η συζήτηση με τις προϋποθέσεις που ξε-
κινάει δεν μπορεί να καταλήξει σε κάτι συγκεκριμένο αποδιώχνει η
δίνει διάφορα τα μέλη, και είναι χωρίς καμιά οδοιπορική επίπτωση
στην προς τα έξω δράση της δράσης. 'Η συζήτηση σε τελευταία ανάλυ-
ση ενώ δημιουργεί την ένδοξη πολιτικής δραστηριότητας οδηγεί
σε πολιτική άπραξη. 'Οδηγεί έτσι και τους λίγους που συμμετέχουν
... άργα ή γρήγορα σε άμεση ήττη της καθοδήγησης γιατί άναρωτιούνται
δικαιολογημένα προς τί;

Συνολίζω τη θέση μου. Για να γίνει η δράση ζωντανή χρειάζε-
ται κλίμα πολιτικής δράσης άπορη επιθετικής πολιτικής άπέναντι
στη δεξιά. Το κλίμα τούτο πρέπει να συνδυασθεί με κλειστά και άπο-
κεντρωμένα συζήτηση σε όλη την δράση σε βασικά θέματα πολιτικής,
ώστε το κάθε μέλος ν'άποκτήσει το αίσθημα της συμμετοχής στη δια-
μόρφωση της πολιτικής, να συνειδητοποιήσει τη πολιτική και ν'άπο-
τελέσει φορέα διάδοσής της. Τη θέση τούτη θα διατύπωνα συνοπτικά
με την άπηση: πολιτικοποίηση της δράσης. 'Η θέση τούτη δε ση-
μαίνει, ότι δεν θεωρώ άναγκαίες πολλές βελτιώσεις στον τρόπο λει-
τουργίας μας (Τ.Ο. σε τόπο δουλειάς, κάθετη δράση των κλαδικών,
έπαγγελματικά στελέχη κ.λ.κ.). Οι βελτιώσεις αυτές θα μπορούσαν
όμως να άποδώσουν σωστά μόνο εάν υπάρχει ο γενικότερος σχεδιασμός της
δράσης μας.

ἐνέργειαι δὲν προβλέπεται ἴσως γιατί οἱ ἐνέργειαι αὐτές δὲ μωροῦν νὰ ἔχουν
 ἐν τῶν προτέρων βέβαια ἔμβαση ^{γιατί} δὲ δημιουργήσουν δυσανεξιότητες, ^{γιατί} νὰ προβλη-
~~ματίσουν φηγοφοροῦν.~~ Ἡ ωριπιαν' αὐτὴ ἐνέχει ωιασεῶ τὸ κίνδυνον, νὰ μὴ δ-
 ἡρῆσει σὲ στασιμότητα. Πρῶτα αὐ' ὅσα ἢ Δεξιά' ἀποχρῶνται φανερὴ ἐπίδειξιαν
 ωριπιαν'. Ἡ δ' ἂν ὁ συσχετισμὸς τῶν ωριπιανῶν δυναμῶν φαινομενικὰ ἐξελίσσεται
 σὲ βάρος τῆς (μείωση ἐπιχομιῆς τῆς δυνάμει) ὅμως ^{ωρεῖται} ~~τοῦ~~ μὲ τὴν διέφυκτον, τὴν
 καταστασιαν' ωριπιαν' σὰ δέματα δημόσιας γαίης, τὴν ὀργανωμένην κα-
 ρουσία τῆς σιῶν βασιμῶς χώρου, τὴν ἐντοση ἰδεολογωριπιαν' ἀρωγαγάνδα
 νὰ περιόριζι ὅσο καὶ περιουσιότερο ἢς διαδυνασιῶν ἐπιτελεῖ σίωσ' τῆς σίωσις
 αἰωωαγιδέουσαν οἱ ὁωαδοί τῆς καὶ ἔρχονται ἀπὸ τὸ κίνημα. Τῆς δια-
 δυνασιῶν αὐτῆς ὡρεῖται νὰ ὑπατήσομε σὺνοχτῆ. Τοῦτο μωροῦ νὰ εἶναι μόνον
 τὸ ἀνωτέρισμα συνεχῶς καὶ ὀργανωμένης ἀμφιοθήτησης σὲ ὅσον τῶν τομῶν
 καὶ ἰδιαίτερα σὲ θεομιῶ ἐπίωεδο. Ἡ ταπιαν' μας σὰ δέματα ἐξωτεριανῆς
 ωριπιανῆς καὶ ἰδιαίτερα τῆς ΕΟΚ ~~ἀποβλέπει~~ ἀνωτερεῖ κατ' ἀνάδειγμα
 γὰ τὸ π' ὡρεῖται νὰ γίνει. Μὲ τὸ νὰ ὡροβῶμε ^{ὁ πρόσδεροι} ~~συνεχῶς~~ τὴν ἄλλη λύση
 καταφεραμε, καὶ τοῦτο ἔχει ἰδιαίτερη σημασία, νὰ ὡροβηματίσομε τὸν κη-
 δομο' ἴρω ἀπὸ τὴν ωριπιαν' τοῦ κινήματος. Ἡ δ' ἂν μεριμῶ μετὰ μὴς
 ωριμῆς φορῆς γένε, ὅτι ~~δὲ~~ ἂν μινύτου δημοφήψισμα ἀπὸ δέμα τῆς ΕΟΚ δὰ
 τὸ γάναμε - ἐννοῶνται ἀροφαναῶν ὅτι δὲν ὡρεῖται νὰ ὡροβωμε ~~συνεχῶς~~
 ἀραβλέψου, ὅτι ~~δετάχαμε~~ σχεδὸν ὅσον ὁ κηδομο' ὁ ἀνωαρχεῖται
 σοβαρὰ μὲ τὴν δέση μας. Γιατί δὲ μωροῦμε νὰ καταφερούμε ^{ἢ τὸν ἀχρῶτον} ~~τὸ~~ τοῦτο
 σὲ ἄλλα βασικὰ δέματα ὡχ ἐργατικὰ-συνδικαλισμῶς, ἀγροτικῶ
 ἀρόθημα, οἰκουορία γενικῶς; Γιατί ~~ἀποβλέπει~~ δὲν ἔχομε φαι-
 νήσει μεριμῶ ἐπιπρατεῖς πῶς νὰ ἔχου σὰ ἀνωτέρισμα νὰ ἐρεῖται ἢ
 Δεξιά' σὲ ἀμυτιανὴ δέση (δῶκαωαγῆν ἢ ἐπιστροφεία γὰ τὸ 15% σὴν
 ωαυδεία); Γιατί ἀμόρη καὶ σὲ ἐπίωεδο κομματικῆς διαμάχης ὡροισρι-
 βρμαιοσε ὁ ἀνωαυταμε σὰ μέτρα τῆς ἀποβρυση ^{ἀπὲς} ~~ἢ~~ νὰ σφηταμε ἐπερωτή-
 σεις (μὲ δὴηρο τὸ ὡχὸ ἀνωαυτῶν ἐφημερίδων ἐνῶ δὰ μωροῦσε νὰ
 ὀργανῶνται με' ἀφορρῆ τῶν καῶσιων ἀρωγαγανδιστικῆς ἀρωαυαδέια σὲ

Πασι δ' εαν αὐριο δώσομε τῆ μάχῃ για να' υπερδώσομε ἢ να' διατηρήσομε
 υιοθέτηση και ἔξουσία δα' χρειάζεται να' υιοθετοῦμε ταχέστατα και ἀ-
 πογεωμοσιαια' σε' ναυπηγῆνα γι' ἡμῶνα τεράστια γαίωυ δύναμει. Τέτοιαι υι-
 νητοωοιήσευ δέ δα' μωροῦν νοί βασιλῶνται ωαρα' σε' ὠρόσωα βαρδεια
 ὠτωειομένα για τῆ ὠρεια μας και ^{σε} ~~φειδδερη~~ ἀνιμῆη για τῆ ὠριτικῆ
 μας. ~~ἡ δὲ ὠριτικῆ ἀνιμῆη δὲν εἶναι δυνατῆ~~
~~ἡ δὲ ὠριτικῆ ἀνιμῆη δὲν εἶναι δυνατῆ~~

Τὸ ὠρασιάνω εὐχιρήσο φεινά και ἀνω' μιά' δευτέρη ὠροωοίση, οἱ δέ δα' χρειασεῖ να' ἀ-
 ὠσιμῶσομε γα' χαρισ' μας σὸ' ἀμεισο μέσο. Ἡ δεξιά δὲν ὠροῦνται ὅμωυ να' ^{μια} χαρισεῖ. Δέ
 καὶ δε' ὠριτικῆ γάση δ' ἀνιμῆοι εὐχιρήματα ἀνω' ἔξ' δέοις μας, δα' ὠροωαδῆοι να'
 εὐμεταμοῖα ἀδάρει, δα' ὠρράφει κατῆμια γα' ὄσα μέχρησαν ἀνω' ἰη' 3η δειτῆνερη και
 μειά. ~~ἡ δὲ ὠριτικῆ ἀνιμῆη δὲν εἶναι δυνατῆ~~ Που' βασι' σομε τῆν ἔνωδα, οἱ δὲν ὠροῦνται να' διζέι

τὸ δέμα τῶν ἐδνισωοιήσεων, τῆ οἰαυοριτικῆ ὠριτικῆ, τῶν ταρῆων, τῶν σονεταριστικῶν
 καὶ ἐργετῶν κτλ. Τὸ εὐχιρήμα «δημοκρατίες ἢ μαρξιστές» ἀνω' ὠσο' τὸ ἀνιμῆοι ^{ἂν ὄμ' ἀνω' τῆς} δειτῆς μας δέοις.
 οἱ ὠριτικῆ τῆς τῆ ἀνωσιμῆς μας χρειάζεται να' ὠρασιόσομε τὸ Νένημα οὐρητῶνας
 ὠσο' ἀνοιχτά μερῶα ὠριτικῆ δέματα ὠροῦσ' γα' δέοις ἢ δεξιά, ὠστε να' ^{συνδῆσομε} ~~εὐμεταμοῖα~~ τὸ
 καινὸ σῆ' δέοις μας, να' ἔξ' καῦσομε κατανοιζέ και' να' τού' ὠροσομε τὸν σῆ'ρα τὸ ὠρα-
 ὄξου και' μῆ' ἐριτωσ' και' ἔνω' ἀνι' για σῆ' ὠροσ' δειτῆς ὠροσ' δειτῆς ὠροσ' δειτῆς ὠροσ' δειτῆς

~~ἡ δὲ ὠριτικῆ ἀνιμῆη δὲν εἶναι δυνατῆ~~
~~ἡ δὲ ὠριτικῆ ἀνιμῆη δὲν εἶναι δυνατῆ~~
 τὸ αἶνημα ὠρῆει ~~ἡ δὲ ὠριτικῆ ἀνιμῆη δὲν εἶναι δυνατῆ~~ μια' ὠρη' ἀνιμῆη, ὠσο' φεινωῖ ἀνω' τὸ δημοκρατικό οὐρητῶνομο,
 ὠσω' τὸν ἐρηκῶοι ἀνιμῆη, και' ὠσιτωῖ, οἱ ~~ἡ δὲ ὠριτικῆ ἀνιμῆη δὲν εἶναι δυνατῆ~~ ὠρασιόσομε οὐρητῶνομο, δὲν εἶναι ἀνιμῆη,
 ὠσο' ~~ἡ δὲ ὠριτικῆ ἀνιμῆη δὲν εἶναι δυνατῆ~~ Ἡ καδοδηγῆση ὠρεῖ να' κατεβαῖ ἀν' ὠροσ' τῆ διαροφῶμενῆς δέοις, γιαί
 ὠμοιῶ δα' ὠρασιόσομε τὸ ὠροσ' και' δα' μῆσομε ὠρασιόσομε. ~~ἡ δὲ ὠριτικῆ ἀνιμῆη δὲν εἶναι δυνατῆ~~
 καὶ ἡ ἀνω' ὠριτικῆ ἀνιμῆη ^{ὠριτικῆ} ὠριτικῆ ἀνιμῆη τῆ διαροφῆ και' δα' ὠροσ' ὠροσ' ^{μῆσο}
 οἱ ὠρητῶνομο δέ ὠρητῶνομο, οἱ δὲν ὠρῆει ὠροσ' ὠρητῶνομο. Ἡ ὠρητῶνομο ὠροσ' ὠροσ' και' μῆσο
 ὠρητῶνομο με' τὰ ὠρητῶνομο καὶ ὠρητῶνομο τῆ ὠρητῶνομο. Ἐρωῶ τῆ δειτῆς, οἱ ἢ ὠρητῶνομο ὠροσ'
 καινο ὠρητῶνομο δειτῆς με' ταυτοχρόου διαροφῆ μῆσο ὠρητῶνομο ὠρητῶνομο ὠρητῶνομο
 ὠρητῶνομο και' ὠρητῶνομο δειτῆς και' ~~ἡ δὲ ὠριτικῆ ἀνιμῆη δὲν εἶναι δυνατῆ~~ δειτῆς τῆ ὠρητῶνομο ὠρητῶνομο

Ἡ δὲ ὠρητῶνομο, οἱ ὠρητῶνομο ἀνιμῆη εἶναι δυνατὸν να' ὠρητῶνομο ἀνιμῆη ὠρητῶνομο ὠρητῶνομο
 ὠρητῶνομο ὠρητῶνομο ὠρητῶνομο εἶναι ὠρητῶνομο ὠρητῶνομο. Ὄσο ὠρητῶνομο ὠρητῶνομο ὠρητῶνομο δα' ὠρητῶνομο
 ὠρητῶνομο ὠρητῶνομο ὠρητῶνομο τὸ ὠρητῶνομο ὠρητῶνομο δα' ὠρητῶνομο ὠρητῶνομο τῶν ὠρητῶνομο ὠρητῶνομο
 να' ὠρητῶνομο ὠρητῶνομο ὠρητῶνομο ὠρητῶνομο ὠρητῶνομο ὠρητῶνομο ὠρητῶνομο ὠρητῶνομο ὠρητῶνομο

